

Aristotel spunea cu aproape două milenii și jumătate în urmă: „Există două posibilități: să ai o poziție filosofică sau să nu ai o poziție filosofică. Oricare dintre premise ai accepta-o, concluzia logică este, inevitabil, aceeași: faci filosofie!”.

Făcând această afirmație, se subînțelege că Aristotel avea în vedere nevoia de filosofare a omului, adică ceea ce Karl Jaspers va explicita în *Originile filosofiei*: „Orice filosofare este o depășire a lumii, un analogon al mântuirii”.

(Constantin Noica va spune la timpul lui cam la fel de sugestiv că „prin om, filosofia gândește umanul dincolo de el, dar în jurul omului pivotează totul...”)

Însă putem fi convinși că marele gânditor antic grec, chiar dacă nu a precizat acest lucru, viza în silogismul mai sus amintit nu doar pe cei puțini și înzestrați care se dedică filosofării, ci și pe aceia mulți ca frunza și iarba, care, incapabili să acceadă la actul pur al filosofării, se dedau la *filovrăgeală*
– filosofarea vlăguită și împopoțonată în pălăvrăgeală.

Căci numai după prostituarea ei pe centura gândirii, aceștia (că sunt canalii de sus sau de jos, respectiv politrucii sau maneliști, dar cu toții, vorba lui Petre Țuțea „contraindicați la cugetare”) se pot folosi în orice timp, în orice loc și-n orice împrejurare de filovrăgeală, sora decăzută a filosofării în continuare neatinsă de păcatul trufiei, subculturii sau al interesului material.

Dar iată patru mostre elocvente de filovrăgeală, să le spunem de ultima oră:

1)Noul drum al politicii românești după alegerile din noiembrie 2014, mai precis speranțele pe care și le pun în președintele Klaus Iohannis nu doar milioanele de români care l-au votat, astfel condamnându-l la cea mai înaltă și mai ingrată funcție în stat, ci cam toți românii, inclusiv aceia mulți ce, atunci ca și altădată, nu s-au dus la vot. Ba chiar și aceia care i-au dat voturile lui Victor Ponta, acuma tot spre Iohannis privesc țință, că, de, a vrut să fie președinte, vrem să vedem dacă-l țin curelele.

Iar curelele nu prea-l țin pe președinte, întrucât nu-i permite Constituția, bat-o vina! Prin urmare, pentru ca președintele să se facă auzit și băgat în seamă de tot ce mișcă-n țara asta, ar trebui ca printr-un referendum să fie schimbată nenorocita asta de Constituție, care face din România un soi de struțo-cămilă – nici tu republică parlamentară, nici tu republică prezidențială, adică ceva numai bun ca președintele să fie jucăria parlamentarilor, îndeosebi a acelor corupți și grozavi de nemulțumiți când acesta își permite să-și bage nasul unde nu-i fierbe oala.

Referendumul, însă, trebuie să fie aprobat de Parlament. S-o creadă mută' că bravii parlamentari ai zilelor noastre, zilele lui „Trăiește-ți clipa!” și „Ce-i în mână nu-i minciună”, vor vota împotriva intereselor lor prezente și viitoare. Pe meleagurile românești, o singură dată s-a văzut o atare minune: La sfârșitul primului război mondial, când parlamentarii latifundiari din România întregită au votat la unison (din respect față de măreția evenimentelor și față de promisiunea regelui Ferdinand) reforma agrară, adică împrumutarea țăranilor-soldați cu pământ luat din propriile lor moșii...

Și iac-așa se cheltuiesc bani cu campania electorală și nenumărate energii cu filovrăgeala pentru un președinte legat de mâini și de picioare, mai cu seamă atunci când nu provine din arcul guvernamental. Iar dacă provine din el, ceea ce automat înseamnă majoritate parlamentară, este tot un captiv, doar că de data asta este captivul intereselor nelegiuite ale camarilei care-l susține și-i creează iluzia că l-a făcut președinte...

Asta fiind starea de drept și de fapt a președintelui României, lui Klaus Iohannis nu-i rămân decât următoarele două alternative: ori stă cuminte în banca lui la Cotroceni, uitând ca mort de promisiunile făcute și lăsând țara pe mâna lichelelor din Parlament și Guvern, lucru pentru care va fi răsplătit de toți politicienii cu un mandat fără bătaie de cap și cu calificativul de președinte bun, rampă sigură de lansare spre cel de-al doilea mandat, ori va căuta cu curaj și abilitate (are aceste calități?) să-și asigure sprijinul parlamentar în vederea realizării obiectivelor clamate în campania electorală, ceea ce inevitabil îl va pune în conflict deschis cu hoarda dezlănțuită a parlamentarilor penali și va atrage după sine lesniciosul pericol al suspendării cu prezența a

Scris de George Petrovai
Luni, 26 Ianuarie 2015 22:35 -

doar 30% din cetățenii cu drept de vot.

Cale de mijloc nu există. Ea a fost încercată de Traian Băsescu, cu consecințele bine știute – circ prelungit, plus două suspendări...

N.B. Paradoxal, dar ajutorul lui Klaus Iohannis va veni de la PSD! Semne încurajatoare în acest ajutor nesperat deja se întrevăd în interiorul PSD: critici dure la adresa lui Ponta și a acoliților lui (în principal Liviu Dragnea) pentru pierderea Cotroceniului, excluderi spectaculoase din partid (Mircea Geoană, Marian Vanghelie, Dan Șova), străduința lui Geoană de a șubrezi și mai mult partidul-mamut prin formarea unui partid-alternativă din pesediștii nemulțumiți de actuala conducere.

Congresul extraordinar din luna februarie va avea de soluționat marea dilemă: Rămâne în continuare Ponta la timona partidului (de fapt tandemul Ponta-Dragnea), ceea ce indiscutabil că va spori nemulțumirile și va genera sciziuni, ori campionii improvizărilor și eșecurilor (i-am numit pe cei doi) vor fi mătrășiți, guvernul va cădea, iar PSD va trece în opoziție cu o altă conducere și cu strategia adecvată în vederea câștigării alegerilor generale din 2016?

Ultimul și cel mai greu cuvânt în această chestiune de viață și de moarte nu doar pentru unii lideri, ci chiar pentru PSD, îl va avea Ion Iliescu, care – sunt convins – nu va ezita să taie în carne vie în încercarea de a-și salva de la fărâmițare și pieire singura bucurie a sufletului său liber-cugetător...

2) Tot omul cu scaun la cap constată că sărbătorile de iarnă nu numai că nu sunt ce-ar trebui să fie (prilej de împăcare cu Domnul, cu sine însuși și cu semenii prin cumpătare și armonie lăuntrică), ci – pe filiera occidentală eminentemente comercială și aproape deloc creștină – parcă de la un an la altul devin tot mai agresive din pricina îmbrâncelilor unei adevărate armate de ahtiați după zorzoane și de-ale gurii cu mult peste trebuințele firești, încât ajungi să te întrebi cu îngrijorare: Oare necumpătarea asta grosolană până la îngrețoșare o așteaptă Mântuitorul de la noi în aceste zile de mare sărbătoare moral-spirituală?...

Atunci când pentru tot mai mulți creștini de diverse vârste, diferența dintre Nașterea și Învierea Mântuitorului se face doar cu stomacul („De Crăciun mâncăm cârnați și sarmale, iar de Paști ne ospătăm cu cozonac, ouă roșii și miel”, răspund standard intervievații), consider că

Scris de George Petrovai
Luni, 26 Ianuarie 2015 22:35 -

pentru toți aceștia credința este de fațadă, iar creștinismul lor se reduce la o tainică și interminabilă filovrăgeală.

3) "Uneori când n-ai ce face îți dai foc la casă", spune un proverb românesc. Taman asta au făcut apusenii cu deschiderea granițelor pentru neomigratorii veniți nu numai din fostele colonii, ci și din Turcia și alte multe țări musulmane, încât pe bună dreptate se vorbește tot mai insistent de pericolul islamizării Europei și a Rusiei. În paranteză fie spus, românii au apărut secole la rând Europa apuseană de turci, astfel dându-i șansa să-și dezvolte cultura și civilizația, pentru ca astăzi, cu consimțământul iresponsabil al oficialilor, ei să aibă comunități consistente în cam toate țările occidentale. În Germania, de pildă, comunitatea turcă este de ordinul milioanei...

Taman asta a făcut și revista franceză de caricaturi *Charlie Hebdo*: N-a jignit niciodată mozaismul și sentimentele religioase ale evreilor, în schimb și-a făcut un scop în viață din batjocorirea sistematică a creștinismului apusean și din ofensarea islamismului prin înfățișarea caricaturală a profetului Mohamed.

Dacă ierarhii bisericii catolice n-au protestat dintr-o îngăduință care teamă mi-e că merge până la totală nepăsare în fața blasfemiei repetate, nu același lucru s-a întâmplat cu mahomedanii fanatici. Drept urmare, nechibzuința încăpățânată a revistei și redactorilor ei a fost înecată în baia de sânge a celor 12 persoane asasinate cu sânge rece.

Două concluzii trebuie îndată desprinse din această tragedie:

a) Cum nu te joci cu focul, tot așa nu-i pentru nimeni recomandabil să se joace cu fanatismul islamicilor;

b) Poate că ceea ce s-a întâmplat în Franța nu este decât avertismentul lui Dumnezeu pentru întreaga Europă, dar mai ales pentru Occident, având în vedere faptul că porunca divină *Crescite et multiplicamini* (Creșteți și vă înmulțiți) este de mulți ani disprețuită cu precădere prin împerecheri împotriva firii și că sporul natural al acestor popoare aservite sodomiei se datorează doar formidabilei fertilități a neomigratorilor mahomedani.

Scris de George Petrovai
Luni, 26 Ianuarie 2015 22:35 -

4) Tam-tam-ul ce se face în legătură cu victimele creșterii francului elvețian este o altă veritabilă filovrăgeală izvodită de români. (Maestrul Corneliu Leu o numește dramoletă. Mă rog, fiecare cu gusturile lui... Important este faptul că noul născut nu a rămas cu buricul netăiat, așa cum îndeobște se întâmplă în cazul plozilor cu mai multe moașe.)

Firește, este cât se poate de regretabil că vreo câteva zeci de mii de români au fost din nou țepuiți de bănci. Eu unul stau și mă minunez că, după atâtea dezastre provocate de bănci României, persoanelor juridice și fizice, încă mai sunt naivi care au încredere în ele.

Dar iarăși zic: Deși politrucii plâng cu lacrimi de crocodil de mila țepuiților, ce reprezintă durerea lor strigată în gura mare pe lângă durerile înăbușite în minciună și tâlhărie ale milioanei de români striviți de nevoi, adevărata tragedie națională pasată cu incalificabil cinism de la o campanie electorală la alta, de la un guvern incapabil la altul?!

Un sfat gratuit pentru politrucii solidari cu înșelații: Dacă vreți cu adevărat să faceți un pustiu de bine României și românilor, atunci maziliți-l odată pe Mugur Isărescu, acest dezgustător lacheu al Grupului Bilderberg.

AUTOR: George Petrovai

Sighet, 25 ianuarie 2015